

[Kai Moltke.]

lovgivning på mange områder et fremskridt på dette felt. Nu er det altid kedeligt, at når vigtige sociale problemer står for, så nærmer vi os i reglen et tidspunkt, hvor tiden er kort og diskussionerne må skæres ned, og hvor opmærksomheden bliver ringe. Jeg kunne nævne en hel del andre ting, som jeg for at skåne de få tilhørere her i tinget må udsætte til anden behandling. Første behandling er jo nu engang en principbehandling, og jeg skal derfor nøjes med at sige, at vi betragter denne lovgivning, det, at en ny plan er trukket op, som et prisværdigt fremskridt, at lovforslaget indeholder en række gode og sunde ingredienser, og at man nøje og kritisk bør gennemgå det for at se, om man ikke under behandlingen af denne lovgivning kan finde frem til ikke alene noget, der er bedre, men også noget, der er i overensstemmelse med rytmen og kravene i den tid, vi er inde i.

Helge Nielsen: Jeg ved godt, det ikke er særlig populært at tage ordet på dette sene tidspunkt, men jeg vover alligevel at gøre det.

For et par uger siden havde jeg boligministeren på en rundtur i Nørrebro's saneringsejendomme. Jeg tror at kunne sige, at ministeren blev chokeret over de vilkår, man i 1968 byder mennesker at bo under, vel ikke mindst de vilkår, mange børn vokser op under. Jeg tror, det ville være gavnligt, hvis alle medlemmer af det høje ting fik lejlighed til en sådan rundgang, og jeg vil gerne indbyde dertil. Jeg tror også, det ville være rigtigt og nyttigt, hvis alle medlemmer af byens styre blev gjort bekendt med disse forhold ved selvsyn. Jeg er helt overbevist om, at mange af de politiske vanskeligheder, vi gennem årene har haft i forbindelse med løsningen af saneringsproblemerne, skyldes, at politikerne ikke har været sig problemerne bevidst.

Jeg er i øvrigt enig i de mange betragtninger, som mit partis ordfører, hr. Kaj Andresen, har fremført, og vil blot pege på nogle andre problemer.

Ministerens nævner problemerne omkring ejerlejligheder. Min principielle betragtning har altid været, at ejerlejligheder i den bestående boligmasse var forkert. Ejer-

lejligheder i den gamle, saneringsmodne boligmasse og i den boligmasse, der i løbet af få år bliver saneringsmoden, er ikke alene forkert, det vil for samfundet være en kostbar affære. Saneringsudgifterne vil jo stige med antallet af ejerlejligheder, og antallet er stærkt stigende. Jeg har fået nogle helt nye tal vedrørende ejerlejligheder i København. Det er uhyggelige tal. Der er i dag ønsket om at få ca. 10.000 lejligheder i København omdannet til ejerlejligheder; heraf har man til den 28. november godkendt 3.600. Det er blot i lovens første år.

123 ejendomme fra før 1890 har man søgt om at få godkendt til ejerlejligheder. Jeg kender ikke antallet af lejligheder i disse ejendomme, men ved, at indtil i dag er 25 af disse ejendomme, altså ejendomme fra før 1890, godkendt til ejerlejligheder. Jeg tror, at disse tal bedre end mange ord illustrerer problemets alvorlige karakter. Mit parti har derfor i boligudvalget fremlagt ønske om ændringer i loven om ejerlejligheder. Dette forslag opfordrer ministeren til at forbyde ejerlejligheder i hele den ældre boligmasse. Jeg tror, vi vil forværre saneringsproblemerne, hvis vi ikke foretager disse ændringer.

Må jeg sige, at jeg er glad for princippet storsanering, men vil meget gerne have svar på en række spørgsmål, der melder sig i denne forbindelse. Jeg er klar over, at nogle af spørgsmålene må klares i udvalgsarbejdet, og vil her kun spørge ministeren, om ikke formuleringen „10-20 karreer“ er en u håndterlig tingest. En karré er jo mange ting. Der kan være mange, mange hundrede lejligheder i en karré, og der kan være under 100 lejligheder i en karré, så spørgsmålet er, om man ikke kan finde en anden størrelsesorden at gå ud fra, når man skal godkende en storsanering.

Der er også spørgsmålet, om den skitse, Københavns kommune har udarbejdet for Nørrebro, som helhed kan betragtes som en storsanering og dermed blive frigjort for spekulation både med hensyn til ejerlejligheder og andet.

Der er også problemet gårdrydning, som jeg vil knytte et par bemærkninger til. Jeg erkender, at lovforslagets bestemmelser giver nye muligheder, men er alligevel skuffet over forslaget's formulering. Jeg havde håbet, at man fra ministerens side